

Ο δρόμος της ευτυχίας

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο άνθρωπος είναι σε όλα αχόρταγος.

Θέλει να απολαύσει πολλά, χωρίς να μπορεί να τα προφτάσει όλα.

Και γι' αυτό βασανίζεται.

Οποίος, όμως, φτάσει σε μια κατάσταση, πού να ευχαριστιέται με τα λίγα, και να μη θέλει πολλά έστω και κι αν μπορεί να τα αποκτήσει, εκείνος λοιπόν είναι ευτυχισμένος.

Οι άνθρωποι δεν βρίσκουν πουθενά ευτυχία, γιατί επιχειρούν να ζήσουν χωρίς τον εαυτό τους. Αλλά όποιος χάσει τον εαυτό του, έχει χάσει την ευτυχία. Ευτυχία δεν είναι το ζάλισμα, πού δίνουν οι πολυμέριμνες ηδονές και απολαύσεις, αλλά η ειρήνη της ψυχής και η σιωπηλή αγαλλίαση της καρδιάς. Γι' αυτό είπε ο Χριστός: «Ουκ έρχεται η βασιλεία του Θεού μετά παρατηρήσεως: ουδέ ερούσιν, ιδού ώδε, ή ιδού εκεί. Ιδού γαρ η βασιλεία του Θεού εντός ημών εστί».

Ξέρω καλά, τι είναι η ζωή που ζούνε οι λεγόμενοι κοσμικοί άνθρωποι. Οι άνθρωποι, δηλαδή, πού διασκεδάζουνε, που ταξιδεύουνε, που ξεγελιούνται με λογής- λογής θεάματα, με ασημαντολογίες, με σκάνδαλα, με τις διάφορες ματαιότητες. Όλα

αυτά, από μακριά φαντάζουνε για κάποιο πράγμα σπουδαίο και ζηλευτό! Από κοντά, όμως, απορείς για την φτώχεια που έχουνε, και το πόσο κούφιοι είναι οι άνθρωποι που ξεγελιούνται με αυτά τα γιατροσόφια της ευτυχίας. Βλέπεις δυστυχισμένους ανθρώπους, που κάνουνε τον ευτυχισμένο! Κατάδικους, πού κάνουνε τον ελεύθερο! Άδριοι από κάθε ουσία! Τρισδυστυχισμένοι! Πεθαμένη η ψυχή τους! Και γι' αυτό ανύπαρκτη και η «ευτυχία», τους! Τελείως αποξενωμένοι από την Βασιλεία του Θεού!

Αλλά πώς να γίνει ψωμί, σαν δεν υπάρχει προζύμι; Και πώς να μην είναι όλα άνοστα, αφού δεν υπάρχει αλάτι;

Μη φοβάσαι, αδελφέ μου, να μείνεις μοναχός με τον εαυτό σου! Μη καταγίνεσαι ολοένα με χίλια πράγματα, για να τον ξεχάσεις! Γιατί όποιος έχασε τον εαυτό του, κάθεται με ίσκιους και με φαντάσματα μέσα στην έρημο του θανάτου.

Αγάπησε τον Χριστό και το Ευαγγέλιο, περισσότερο από τις πεθαμένες σοφίες των ανθρώπων. Περισσότερο από κάθε τιμή και δόξα ετούτου του κόσμου. Και μοναχά 'τότε, θα χαίρεσαι σε κάθε ώρα της ζωής σου. Κανένας δρόμος δεν βγάζει στην ειρήνη της καρδιάς, παρά μόνο ο Χριστός, που σε καλεί πονετικά και που σου λέγει: «Εγώ ειμί η οδός».

Από το βιβλίο «ΜΥΣΤΙΚΑ ΑΝΘΗ» Φώτη Κόντογλου

Πηγή: llazaros.blogspot.gr